

ת"פ (מרכז) 59004-08-23 - מדינת ישראל נ' עומר צרצור

ת"פ (מרכז) 59004-08-23 - מדינת ישראל נ' עומר צרצור ואח'מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 59004-08-23

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד גבי פאר, פמ"מ (פלילי)

נגד

1. עומר צרצור

2. אחמד מצארווה

ע"י בא-כוחו,

עו"ד איהב ג'לג'ולי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[30.09.2024]

כבוד השופט מרב גרינברג

גזר דין בעניינו של נאשם 2

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת החזקת נשק, אביזר ותחמושת שלא כדון, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). כמפורט בכתב האישום המתוקן (אישום ראשון), ביום 15.8.23 שהה הנאשם בביתו של נאשם 1 בעיר טייבה, במועד זה החזיקו השניים יחדיו אקדח מסוג גלוק חצי אוטומטי ושקית ובתוכה שתי קופסאות תחמושת המכילות 95 כדורי 9 מ"מ, נאשם 1 החזיק גם סמים. באותו מועד כשהגיעו שוטרים לבצע צו חיפוש בדירת נאשם 1, הבחינו בהם הנאשמים ועלו במהירות לגג הדירה כשברשותם הנשק והתחמושת. כעבור זמן קצר, כשהנאשמים הבחינו ברחפן מעליהם חזרו לדירה והנשק נתפס.

תמצית הטיעונים לעונש

2. ב"כ המאשימה, עו"ד ג.פאר, עמד בטיעונו על חומרת עבירות הנשק, הערכים המוגנים שנפגעו ופוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מהחזקת נשק בלתי חוקי. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הצביע על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, ועל הוראת השעה, בה נקבעו עונשי מינימום לעבירות אלו, כביטוי לרצון המחוקק להיאבק בתופעה. המאשימה סבורה שפגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים היא ברף בינוני, מדובר בהחזקת נשק בצוותא, ולצדו תחמושת, בסופו של יום לא נגרם נזק כי הנשק נתפס. הנאשם בעל עבר פלילי רלוונטי, ריצה מאסר בן 15 חודשים בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע עסקה בנשק ותלוי נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים. לפיכך עתרה המאשימה למתחם הנע בין 22-48 חודשי מאסר, למיקום עונשו באמצע המתחם ולעונש מאסר בן 31 חודשים, הפעלת התנאי במצטבר וענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי מרתיע וקנס. הנאשם עצור מעל שנה.

3. ב"כ הנאשם, עו"ד ג'לג'ולי, ביקש ליתן משקל לכתב האישום המתוקן, לכך שהנשק נתפס בביתו של נאשם 1 וצו החיפוש הוצא על שמו. לדבריו הפסיקה בעבירות החזקת נשק מתונה יותר, על כן עותר למתחם המתחיל ב-16 חודשי מאסר ולהפעלת התנאי בחופף ובמצטבר כך שהנאשם ירצה עונש מאסר בן 18 חודשים. דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. עבירות הנשק הפכו זה מכבר לתופעה מסוכנת שפשתה במחוזותינו. נפיצות זמינות הנשק הבלתי חוקי מהוות סכנה משמעותית המערערת את שלום הציבור וביטחונו, חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן, אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם צעירים, נעדרי עבר פלילי ובעלי סיכויי שיקום (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022); ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)).

5. מגמה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכללל, העונש שיושת בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

6. בענייננו, הנאשם החזיק בביתו של נאשם 1, וביחד איתו, אקדח ותחמושת. כעולה מכתב האישום, ההחזקה המשותפת יוחסה לנאשם מכח נוכחותו במקום ונסיגתו המשותף של הנאשמים להחביא את הנשק מהשוטרים. הנשק נתפס. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא ברף בינוני. מדיניות הענישה הנוהגת

7. דינם של מחזיקי הנשק, למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן, לעונש מאסר שאינו קצר ואינו ניתן לריצוי בעבודות שירות. עמד על כך כב' השופט קרא בהחלטתו ברע"פ 6265/20 אלקיעאן נ' מדינת ישראל (15.9.2020), "עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקש, הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריה ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו". רמת הענישה בעבירות הנשק מצויה במגמת החמרה (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (14.4.2022), ע"פ 2015/21 אזברגה נ' מדינת ישראל (9.12.2021) וגזר דיני בת"פ 10875-12-21 מדינת ישראל נ' אבו צאפי, והאסמכתאות המפורטות שם).

8. לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם, רף פגיעתו בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה כולל הנע בין 17-30 חודשי מאסר. גזירת העונש המתאים לנאשם

9. הנאשם בן 24, בעברו הרשעה אחת בשתי עבירות של קשירת קשר לפשע (עסקה אחרת בנשק) ועבירה של ניסיון עיסקה בנשק. בתיק זה, ת"פ 58907-07-22, שנדון אף הוא לפניי הוגש נגד הנאשם ואחרים כתב אישום המייחס להם מעורבות בביצוע עסקאות בנשק בלתי חוקי. הנאשם נדון במסגרת הסדר טיעון למאסר בן 15 חודשים ולמאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוא בר הפעלה (גזר דין מיום 12.12.22). הנאשם ביצע את העבירה מושא תיק זה זמן לא ארוך לאחר שחרורו ממאסר, ללמדנו שלא הורתע מעונש המאסר שהוטל עליו וחזר להתנהל בחברה שולית ולמעורבות בעולם הנשק הבלתי חוקי. הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה על מעשיו, עצור בתיק זה זמן ממושך ויש לקוות כי הסתבכותו החוזרת בעבירות נשק לא תחזור על עצמה.

10. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים ונתתי משקל גם לשיקולי הרתעה היחיד והרבים מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בגבול העליון של החלק התחתון של המתחם, להפעיל את התנאי כנגדו רובו במצטבר ולהטיל עליו מאסר על תנאי מרתיע לצד קנס. בענייננו חלה, כאמור, הוראת השעה במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין, רבע מהעונש המרבי הקבוע בצדה של החזקת הנשק עומד על 21 חודשי מאסר.

11. לאור האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 20 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 22.8.23.

ב. מפעילה תנאי בן 6 חודשים מת"פ 58907-07-22 בחופף ובמצטבר, כך שהנאשם ירצה מאסר בן 24 חודשים.
ג. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.11.24.
זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ד, 30 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.